

РЕШЕНИЕ

№ 39348

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7614** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. Г. Г. чрез адв. И. Г. от САК срещу Решение № 1867/27.05.2026г. по НАХД № 3386/2026г. на СРС, 14-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №25-4332-032137/14.01.2026г. на Началник група в ОПП, СДВР, с което на касатора е наложено наказание глоба от 1000 лева и лишаване от право на управление за срок от 12 месеца.

С жалбата се иска отмяна на Решението на СРС и потвърденото НП, тъй като счита, решението за неправилно и незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и до постановяване на неправилен съдебен акт. Сочи, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е допуснал до разпит свидетеля поискан от страна на жалбоподателя - Н. М. Г., която да установи факта, че жалбоподателят е паркирал автомобила си и едва близо два часа по-късно му е била извършена проверка за употреба на алкохол. Твърди, че в проведеното на 20.04.2026 г. съдебно заседание отново е поискано допускането на свидетел при режим на довеждане, като изрично е посочено, че чрез този свидетел ще се установи обстоятелството, че между подаването на сигнала и пристигането на полицейските служители са изминали около два часа. Твърди, че недопускането на този свидетел е лишило жалбоподателя от възможността да установи своята защитна теза и е нарушило принципа на равенство на страните и правото на защита. Твърди, че

не е бил спрян като водач в движение, а е бил проверен значително време след като е преустановил управлението и е паркирал автомобила. Посочва, че съдът е приел, че полицейските служители са възприели жалбоподателя да управлява автомобила и са предприели спирането му, но подобен извод не следва от показанията на разпитания по делото свидетел В. Х.. Посочва, че от съдебния протокол се установява, че свидетелят е заявил, че е получил сигнал за водач, употребил алкохол, след което е пристигнал на място. Твърди, че свидетелят изрично посочва, че при пристигането на полицейските служители водачът вече се е намирал извън автомобила, но въпреки това съдът в решението си е записал, че „.....свидетелските показания се установи, че този свидетел заедно със свидетеля Г. са възприели жалбоподателя да управлява автомобила и са предприели спирането му /стр.5 от мотивите/“. Посочва това за невярно, тъй като свидетелят е заявил, че като е пристигнал на място, автомобилът е бил вече спрян, т.е. той няма как да възприеме непосредствено извършването му. Сочи, че съдът не е обсъдил в цялост наведените в жалбата основания за отмяна на наказателното постановление и по-конкретно твърденията, че мястото на извършване на нарушението е неточно посочено, че в наказателното постановление е записано, че нарушението е извършено на 17.12.2025г., около 21:15 часа в [населено място] на бул. „О. купел“, а проба номер 4134 е взета в 20:59 минути. Твърди, че не са представени и доказателства, за това, че техническото устройство, с което е тестван М. Г. - AlcoTest dragger 7510 с номер 292045 е било изправно, въпреки наведените за това възражения в жалбата. Претендира направените в производството разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв Г., който поддържа жалбата по съображенията подробно изложени в същата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Прокурор от СГП дава заключение за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните аргументи::

СРС, в оспореното решение, е извел следното относно фактическата и правна обстановка при установяване на нарушението:

Предмет на производството е било наказателно постановление Наказателно постановление № 25-4332-032137/14.01.2026 г., издадено от Началник група в ОПП, СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 174 ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 511.29 евро/1 000,00 /хиляда/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 /дванадесет/ месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

От фактическа страна е изведено следното: На 17.12.2025г. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на [улица]номер 2 (магазин 345) жалбоподателят М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] управлявал собствения си лек автомобил, марка „Волво ХЦ 70“, с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена проверка от св. В. А. Х. на длъжност командир отделение при 06 РУ-СДВР, в присъствието на очевидците П. Б. Д. и Д. В. К. установил, че водачът е управлявал след употреба на алкохол. Изпробван с техническо средство AlcoTest drager 7510 със сериен номер ARPM – 0405, което е отчело положителен резултат от 0,85 % (нула цяло осемдесет и пет) промила в издишания от водача въздух с проба номер 4134 в 20:59 на 17.12.2025 г., като показанието е било видяно от водача. Свидателят В. А. Х. съставил талон за медицинско

изследване с номер: 292045 за УМБАЛ Св. А., с който жалбоподателят следвало да се яви в УМБАЛ "Света А." - С. АД до 40 минути от връчване на талона за вземане на биологични проби за установяване концентрацията на алкохол в кръвта чрез медицинско и химическо изследване. Т. бил връчен на жалбоподателя на 17.12.2025 г. в 21:50 часа. Свидетелят В. А. Х., на длъжност "старши полицай" в 01 РУ - СДВР, съставил АУАН серия GA № 4655153 от 17.12.2025 г., При съставяне на акта за установяване на нарушението жалбоподателят не направил възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на издадения АУАН серия GA № 4655153 от 17.12.2025г. на 14.01.2026 г. Г. В. Б. - Началник Група в СДВР, при ОПП, СДВР, издала атакуваното наказателно постановление № 25-4332-032137/14.01.2026 г.

Горната фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля В. А. Х., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - АУАН серия GA № 4655153 от 17.12.2025 г., наказателно постановление № 25-4332-032137 от 14.01.2026 г., справка - картон на водача, Заповед № 8121к-12547/12.09.2024 г., издадена от министъра на вътрешните работи, заповед № 513з2591/23.04.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, заповед №8121з1632/02.12.2021 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

Съдът изцяло е кредитирал показанията на свидетеля В. А. Х., като еднопосочни, последователни и кореспондиращи с писмените доказателства. Приел е, че от показанията на свидетеля В. А. Х. и от писмените доказателства се установяват мястото на извършване на проверката на жалбоподателя, причините за извършването ѝ, поведението на водача, извънпроцесуалните изявления на жалбоподателя пред служителите на 01 РУ - СДВР, извършената на водача проверка с техническо средство, както и обстоятелството, че установената концентрация на алкохол е била 0,85 ‰. Показанията на свидетеля В. А. Х. разкриват пълно съответствие с писмените доказателства. От приобщените писмени доказателства се установяват резултата от извършената с техническо средство проба – 0,85‰, както и часа, в който на водача е връчен талона за медицинско изследване.

Приел жалбата за неоснователна, поради следното:

Намерил е, че както АУАН, така и издаденото НП са били издадено в съответствие на разпоредбите на ЗАНН и в предвидените в чл.34 давностни срокове. Възраженията на въззивника намерил за неоснователни. При възприетата от съда фактическа обстановка и съвкупен анализ на събраните доказателства е приел, че М. Г. Г. за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, която забранява водачите на ППС да управляват ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда. Според СРС за нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП е достатъчно да се установи концентрация на алкохол в кръвта на водача над 0, 5 на хиляда, като е ирелевантно кога водачът е приемал алкохол, както и дали е бил повлиян от приетия алкохол. Достатъчно е да се установи факта на управление на моторното превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, надвишаваща 0, 5 на хиляда, което се доказва от писмените доказателства и свидетелските показания на актосъставителя. СРС е приел, че не са налице основанията за приложението на чл. 28 ЗАНН, като е изложил мотиви за това.

Поради гореизложеното, съдът приел наказателното постановление за законосъобразно и като такова го е потвърдил изцяло.

Настоящият състав на съда намира решението за валидно и допустимо, но неправилно.

Настоящият състав на АССГ приема, че е налице непълно изясняване на релевантни факти в хода на първоинстанционното производство.

Не е ясно кога точно е извършено процесното нарушение. Видно от издаденото НП на 17.12.2025 г. се сочи, че около 21:15 ч. е установено виновно извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП

– управлява лек автомобил. Посоченият обаче час на вземане на пробата е 20:59 ч., което е преди установяване на нарушението. НП възпроизвежда съдържанието на АУАН, като от описанието на соченото нарушение се формира извод, че е извършено управление на МПС на 17.12.2025 г. около 21:15 ч. /посочено е "управлява лек автомобил"/ с концентрация на алкохол в кръвта, установена от алкотест дрегер на същата дата, но в по-ранен час – 20:59 ч. В случая при описанието на нарушението са посочени часът на извършването му и часът на направената проверка с техническо средство за употребата на алкохол, която прехожда часа на извършване на нарушението. Формира се извод, че проверката е извършена преди управлението на МПС от наказаното лице, което внася съществена неяснота във вмененото нарушение и представлява достатъчно основание за отмяната на постановлението.

Именно в тази насока е направено доказателствено искане в хода на производство от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, касатор в настоящото. Съдът е оставил без уважение това искане, което е допринесло за пречатстване на пълното изясняване на фактическата обстановка.

На следващо място от свидетелските показания на актосъставителя става ясно, че при пристигането на място санкционираният водач е бил извън превозното средство, като водачът е бил заявил, че е управлявал автомобила си и се засекли в кръстовището със сигналоподателя. Сигналистът е потвърдил, че са управлявали автомобилите си и били тествани за алкохол. Т.е., може да се изведе, че органите на МВР не са установили управлението на автомобила от санкционирания водач, а само са установили концентрацията на алкохол в кръвта на лице, което е било непосредствено до паркирания си автомобил. С това остава неизяснена фактическата обстановка относно фактическия състав на сочената за нарушена разпореда на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДВП, а именно: „на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда“

И в тази насока е направено доказателствено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за изслушване на свидетел, недопуснат от СРС.

Споделя се тезата от жалбата и относно противоречие между показанията на разпитаните като свидетели полицаи, възпроизведени в протокола и възприетото от съда в решението.

След отмяна на решението, делото следва да се върне за ново разглеждане на СРС, който да уважи направеното искане за изслушване на свидетел от страна на жалбоподателя, както и при необходимост да проведе ново изслушване на разпитаните служители на МВР, за изясняване на обстоятелството в кой момент те са възприели наказаното лице – като водач на автомобил или не.

Следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав не толерира поведението на водачите на МПС, изразяващо се в управлението им с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Безспорно се касае за нарушение с висока степен на обществена опасност, засягащо голям кръг потенциално застрашени хора, поради което и с по-голям интензитет контролните органи следва да осъществяват контрол и да налагат наказания с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя и да се действа предупредително и превъзпитателно на останалите граждани /чл. 12 ЗАНН/. Независимо от това обаче, налагането на наказание не следва да е самоцелно.

По изложените съображения, касационната жалба се явява основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по претенцията за разноси съобразно чл.226 ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 222 от АПК, Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1867/27.05.2026г. по НАХД № 3386/2026г. на СРС, 14-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на СРС от друг състав при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ